

گزارش یک مورد کی کوچی

دکتر محمد رضا سروقد^۱، دکتر مهرداد فرخ نیا^۲، *دکتر مهدی بخشایی^۳،

دکتر کامران غفارزادگان^۴، دکتر مجید غفوری^۵

^۱استادیار بیماری های عفونی، ^۲متخصص بیماری های عفونی، ^۳استادیار و عضو مرکز تحقیقات گوش، گلو، بینی و جراحی سر و گردن،
^۴پاتولوژیست، ^۵دستیار بیماری های عفونی - بیمارستان امام رضا (ع) دانشگاه علوم پزشکی مشهد

خلاصه

مقدمه: بیماری کی کوچی یک لنفادنیت نکروزان می باشد، که در ژاپن شیوع داشته اخیراً با انسیدانس پیشرونده ای در سایر نقاط جهان گزارش می شود. اغلب در خانم ها در اواخر دهه دوم و اوایل دهه سوم به صورت آدنوپاتی مثلث خلفی گردن بروز می کند و از نظر بالینی و پاتولوژی بالنفوم قابل اشتباه است.

گزارش مورد: این گزارشی از یک مورد بیماری کی کوچی در خانم ۵۱ ساله ایرانی است تا متخصصین گوش، گلو و بینی و جراحی سر و گردن بیشتر با این بیماری خوش خیم و ناشایع آشنا شوند.
واژه های کلیدی: لنفادنوپاتی، لنفادنیت نکروزان، بیماری کی کوچی

گزارش مورد

خانم ۵۱ ساله با شکایت از تب که از ۴۵ روز قبل شروع شده بود به درمانگاه عفونی مراجعه کرد. تب بیمار به صورت گاهگاهی، خفیف و همراه با سردرد، لرز و ضعف بود. بیمار از بی اشتهاهی (بدون کاهش وزن) و دردهای استخوانی شکایت داشت. از دو هفته قبل هم به صورت اتفاقی متوجه توده ای در گردن با سیر پیشرونده شده بود ولی شرح حالی از تهوع، استفراغ، راش، آرترالژی، تنگی نفس، خونریزی از مخاط، تماس با حیوان یا بیماری سل را نمی داد. در معاینات اولیه بیمار کاملاً هشیار بوده، با وجود تب توکسیک نبود. یک غده لنفاوی دردناک به ابعاد ۱×۱/۵ سانتیمتر در زنجیره خلفی گردن در سمت چپ قابل لمس بود. در سایر نقاط بدن لنفادنوپاتی وجود نداشت. معاینه فیزیکی سایر ارگان ها نرمال بود. در سوابق بیمار تنها نکته، بستری در بخش قلب در سال گذشته و همچنین مصرف داروهای سیتالوپرام، پرفنازین، کلونازپام، کوتریموکسازول و لاموتریجین بود.

مقدمه

بیماری کی کوچی که بیماری Kikuchi- Fujimoto نیز نامیده می شود، به عنوان لنفادنیت نکروزان تحت حاد شناخته می شود که به صورت آدنوپاتی خوش خیم گردنی در بالغین جوان، عمدتاً خانم ها دیده می شود. این بیماری اولین بار در سال ۱۹۷۲، توسط Kikuchi و Fujimoto به طور جداگانه در مقالات ژاپنی توصیف شد (۲،۱).

اولین مورد بیماری در خارج ژاپن در مقالات اتولارنگولوژی توسط Gleeson و همکاران مطرح شد (۳). اغلب گزارشات در رابطه با این بیماری مربوط به مجلات پاتولوژی است که به نظر می رسد علت این مسئله آشنائی ناکافی متخصصین گوش، گلو و بینی با این بیماری باشد. لذا در این مقاله، ما به توصیف یک مورد از این بیماری و سیر بالینی آن جهت آشنائی بیشتر متخصصین گوش، گلو و بینی پرداخته ایم.

*آدرس مؤلف مسؤول: مشهد بیمارستان امام رضا (ع) - بخش گوش، گلو و بینی

تلفن تماس: ۰۵۱۱-۸۵۹۳۰۳۱ Email: mehbakhsh@yahoo.com

تاریخ وصول: ۸۶/۱/۲۸ تاریخ تایید: ۸۶/۳/۹